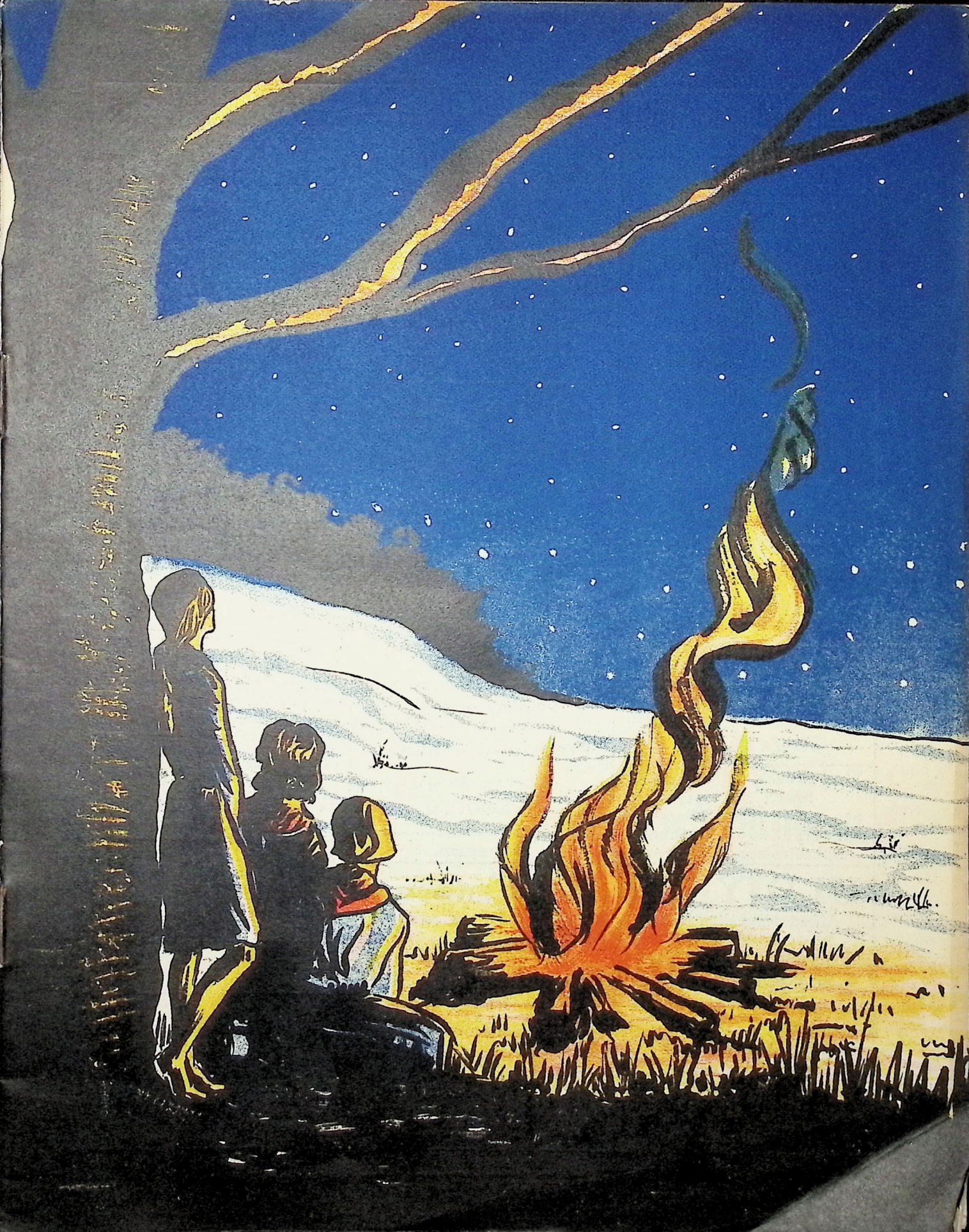

Damekonfektion og Kjoler Billigst CHR. BECHMANN, Kontantforretning. Tlf. 576. — Kolding.	Korinth. Husk Fra Petersens Trikotageforretning, Korinth. Stort Udvalg.	Sportsstrømper, Undertøj, Sweaters, Tæpper, Uldgarn m. m. købes billigst i ULDVAREHUSET ROSKILDE.
Foto Magasinet, Jernbanegade 8, Telf. 624, Kolding. Specialforretning for fotografiske Artikler. Film fremkaldes og kopieres.	N. M. Hansen, Bageri og Konditori. Telefon 61. — <i>Korinth.</i> —	Alt vedrørende Spejderudstyr faas i Roskilde hos Paul Erbe, Skomagergade 13. Eneste Specialforretning i Børnekonfektion.
Gør altid Indkøbet hos N. P. Lindtner, Kolding.	H. J. A. HANSEN, SKOTØJSFORRETNING, anbefaler sig med 1. Kl. Varer. TELF. 103. KORINTH.	Jørgen Jensens <i>Skotøjsforretning,</i> Ålgade 26, Telf. 153. <i>Roskilde.</i>
Spejderne handler altid bedst og billigst i Frugt-Centralen.	Byens bedste Brød faas hos Valdemar Fisker, Mejerigaarden, Nygade 39, Silkeborg.	Kjoler & Jumber findes i mægtigt Udvalg hos Niels Christensen, Torvet, Sorø.
Modelforretningen, Jernbaneg. 18, Kolding. Tlf. 590. Altid sidste Nyheder. Thyra Madsen.	Cyklehandler Fjelrad Sørensen, Vestergade 29, Silkeborg.	Spejderne køber det rigtige Fodtøj hos F. C. Geertsen, Tlf. 165. Sorø.
Stort Udvalg i Damelingeri. Spec.: Strømper. Strømpehuset, Østerg. 12, - Kolding. - Silkestrømper repareres.	Horsens. K. Madsen, Garn- & Trikotageforretning, Horsens. Telef.: 1884 - 1885 - 1886.	Spejdertæpper, Spejderstrømper. Alt i Trikotage. Skou Madsen, Telf. 661. Nyborg. Telf. 661.
ULDJYDEN Alfred Mikkelsens Eftf., Kolding, fører største Udvalg i TRIKOTAGE.	Fodtøj bedst og billigst. C. Knudsen, Kattesund. Til Vinterbrug extra gode <i>Spejderstøvler.</i>	Peder Christensen Aktieselskab. Mode & Manufaktur Nykøbing Falster.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 11.

December 1929.

12. Aarg.

„Det kimer nu til Julefest —“

Ja, kære Spejdere, om faa Dage kimer Juleklokkerne igen, og vi skal holde Jul. Maaske har der allerede længe ringet en lille Juleklokke inde i Dit Hjerte, det har der i mit, medens Du havde saa travlt med Dine Forberedelser til Julen, medens Du lavede alle de smaa Gaver, som Du vil glæde Mor og Far, Dine Søskende, Ja mange andre med. Og denne lille Klokke har sagt til Dig: Nu kommer Julen igen, den vidunderlige Jul.

Hvorfor er Julen da saa dejlig? Jo der er saa meget at glæde sig ved i Julen. Alt bliver gjort saa festligt hjemme, der bliver pyntet med Gran og smaa Juleklokker, der bliver klippet Pynt til Juletræet, og inde bag den lukkede Dør staar det smukke, grønne Træ, som snart skal straale i Glans. Der er saa mange Hemmeligheder, som kun drejer sig om at glæde andre, og meget at være glad og taknemmelig for.

Men den største Julegave har vi faaet af Gud, da det lille Jesusbarn blev født Jule-

nat i Bethlehem. Da tændtes i det samme Øjeblik en stor og klar Stjerne paa Himmelen, og Englenes Sang: Eder er i Dag en Frelser født.

Jeg forstaar saa godt, at der maatte tændes en vidunderlig Stjerne paa Himmelen, da Jesus blev født, for Jesus var selv som den Stjerne, der lyste ud over Jorden. Og det er han endnu. Hvor Jesus faar Lov at lyse ind i vore Hjerter, der bliver der renere og bedre. Og der bliver Glæde og Fred.

Naar jeg nu ønsker Dig en god og vel-signet Jul, saa ønsker jeg saa inderlig for Dig, at det maa være saadan, at Jesus er den Stjerne, den viser Dig Vej, Spejder, i Sorg og Glæde, at Du løfter Dit Øje mod den straalende Stjerne og lukker Dit Hjerte helt op for Jesus, saa Du synger det ud af Dit Hjerte:

*Kom Jesus, vær vor Hyttegæst,
hold selv i os Din Julefest,
da skal med Davidsharpens Klang
Dig takke højt vor Nytaarssang.*

*Julen er kommen
med Solhverv for Hjerterne bange,
Jul med Guds barnet i Svøb
under Englenes Sange.
Kommer fra Gud,
bringer os Glædskabens Bud,
Æren er Guds i de høje.*

Ja Julen er kommen, I giver mig maaske ikke Ret, det er ikke Juleaften endnu, mener I. Men kommer Julen ikke før selve Aftenen; jeg synes det. Forberedelserne til den store Fest, de hører da med til Julen, og bør de ikke begynde i god Tid, for at man kan faa den rette Fred og Hygge over selve Aftenen? Har I beredt jer paa Julen og tænkt over, at den rette Glæde først kommer over en selv, naar man har glædet andre.

I har sikkert allerede tænkt over jeres Trops-good-turn, tænkt over, hvem og hvordan I nu i Flok skal hjælpe og glæde, naar saa det er overstaaet, skubber I saa den Tanke, at hjælpe andre, fra jer og lader det være nok? Tænk paa, hvordan I alene kan hjælpe til at gøre Julen glad og lykkelig for dem, der er om jer, og slaa jer ikke til Taals med, at nu er det jeres Tur til at nyde. Vis kun et glad Ansigt, vær ikke bange for at række en hjælpende Haand til Mor, der dog trækker det store Læs af Trævlheden, men husk først og sidst at gøre det frivilligt, det vil være den halve Glæde for den, du hjælper og for dig selv. Gør dit bedste for rigtig at give Julen den Stemning, der hører til. Masser af Ting er der jo, der kan hjælpe En at faa Stemning. Der er Duften af Grangrene, Synet af Juletræer og Juleneg, som ses paa næsten hvert Hjørne og minder os om, at Fuglene ikke maa glemmes, de festlig oplyste Butikker og den Travlhed, der hersker her.

Julesmilene kappes, og Tiden nærmer sig Glædesfesten, og alligevel ses der triste Ansigter; gør dit bedste, Spejder, for at hjælpe disse Mennesker til Glæde.

Saa selve Aftenen, er det ikke den bedste

ste af alle Aftener i hele Aaret, en Aften med Fred og Hygge, en festlig Aften og vel en af de mest traditionsrige. Hver Familie har sine Traditioner; men en gammel fælles Tradition er Træet, det smukke, stolte Grantræ med Stjernen i Toppen og de hvide Lys og Glimmer, som det næsten ser smukkeste ud med, eller det meget broget pyntede Træ, vi holder jo hver paa sit.

Saa er der Julesalmerne, de vidunderlige gamle Salmer, alle bør synge den Aften, for staar der ikke „ja sjunge hver, som sjunge kan“, og kan vi ikke alle synge blot lidt. Men tænker I over, hvad I synger om, skænker I Barnet i Krybben en Tanke. Barnet, som Julesalmerne og det skønne, gamle Juleevangelium handler om, Kristusbarnet, som Hyrderne skulde finde, svøbt, liggende i en Krybbe og som skulde kaldes Jesus. Det var ikke tilfældigt, at han fik det Navn, for Jesus betyder Frelser, og dertil blev han født til Verden, at han

skulde frelse os fra vore Synder. „Fred over Jorden, Menneske fryd dig, os er en evig Frelser født“, som der staar i Inge-manns Salme „Dejlig er Jorden“.

Kender i Julesalmen af Hostrup „Julebudet til dem, der bygge“, en af de køn- neste Julesalmer, men kun lidt brugt, da den ikke staar i Salmebogen; der staar et Sted:

*Julebudet til dem, der græde,
det er Vældet til evig Glæde.
Glæd dig da kun hver Menneskesjæl,
stinger end Ormen endnu din Hæl,
favn kun trøstigt hvad Gud har givet,
løft dit Hoved og tak for Livet.*

Ja husk saa, naar Aftenen er endt at sige „Tak for Livet“ og tak Far og Mor for alt, hvad de har ofret for jer. Saa ringer da paany de herlige Juleklokker den gamle Fest ind og ønsker jer rigtig

Glædelig Jul!

Lis Bang.

Silhouet.

Hun betænkte sig lidt, den lille Vært- inde, førend hun bankede paa Døren ind til Pensionærens Værelse. Hun kunde høre Pennen skratte hen over Papiret der- inde — og hendes Pensionær var af en saadan Art, at man nødig forstyrrede ham, naar han arbejdede — og det gjorde han forresten altid; blot den bidske Maade han havde at vrisse: »Kom ind!« paa — kunde nok faa den bankende Haand til at tøve. Men, Herregud, det var jo Juleaftensefter- middag — han skulde vel snart til at holde Fyraften alligevel. — Fru Hansen tog Mod til sig og bankede spagfærdigt — og først længe efter lød en Stemme saa arrigt, som var der ingen Jul til i Verden. Hun smut- tede forskræmt ind ad Døren og blev staa- ende lige op ad den for at kunne stikke af saa hurtigt som muligt. »Undskyld jeg forstyrrer — mange Gange om Forladelse; jeg vilde bare — det var bare, hvornaar Herren gaar — om Herren er hjemme til Middag — eller om Herren spiser sin Jule- middag ude i Byen«? Han vendte sig om

og blot saa paa hende med disse underlige blaagraa Øjne, der var ligesom bundfrosne; man føler sig nøgen og frysende, naar de altfor længe var fæstede paa En. »Jeg vil gerne have min Middag paa den en Gang for alle aftalte Tid. Hvorfor skulde jeg gaa i Byen«? — »Jeg tænkte, jeg troede — « Fru Hansen saa ulykkelig ud, »at Herren maaske vilde tilbringe Aftenen sammen med Familie. Det er jo dog Jul i Aften«! Den lille Kone rankede sig ved de sidste Ord — det er jo dog Jul i Aften! — det var en Slags Selvforsvar. — Han blev ved at stirre paa hende, saa hun følte sig iskold over det hele. »Jul«, sagde han haanligt, »er noget Mennesker har fundet paa af Dumhed for at faa Lejlighed til at give deres Penge ud og lave Taabeligheder og Barnagtigheder. Jeg hader Julen — den forstyrrer mig med al sin saakaldte Glæde og Godhed. — Jeg bliver hjemme i Aften, i Morgen og i Over- morgen — jeg skal arbejde; jeg vil ikke forstyrres af Deres larmende Børnebørn — at De ved det — for jeg skal arbejde haardt«. Hun havde Lyst til at fortælle ham, at dette var Helligbrøde — men hun havde kun Mod til at hviske forsigtigt — men overbevisende: »Det er nu alligevel Jul — og Gud ske Lov for det!« idet hun skyndsomst retirerede ud i Køkkenet til Rødkaalen. —

Han prøvede at tage Arbejdet op igen, den unge Pensionær, som beklædte en be- skeden Stilling paa et Sagførerkontor, men samtidig i al sin Fritid læste, læste, læste for at komme frem i Verden, blive noget mere, noget over de andre derhjemme i Landsbyen, og som fandt sin egen golde Glæde i til alle Tider paa Døgnet at regne op for sig selv: alt hvad Du naaede, kan Du takke Dig selv for, Dine egne Evner, Din egen Udholdenhed, Du skal naa højere paa Straa end de andre derhjemme, snart vil den Dag komme, da Du skal tage hjem og vise dem, hvem der er den stærkeste, hvor Du skal hævne alt, hvad Du led af Forsmædelser, fordi Du var den fattigste, den svageste. — Men det lykkedes ham ikke at samle Tankerne nu. Han var tør og hed i Sindet af den megen forcerede Læsning. Men han vilde læse igen, rigtig udnytte den halvtredie Fridag, han havde fra Sagførerkontoret — halvtredie Arbejds-

dag, det var Julens Gave til ham. Men han kunde ikke koncentrere sig, Blikket gled bort fra Bogen, og Tankerne svippede ogsaa andetsteds hen. Værtindens sidste Ord genlød stadig i hans Øre, uden at de dog rigtig naaede op over Bevidsthedens Tærskel: »det er nu alligevel Jul«! — Jul — hvad var Jul? Nede paa Gaden skinnede overdaadigt pyntede Vinduer — travle Fodtrin lød helt op til ham — det var som selv Spørgsøgnene havde travlt og tiltrak sig Opmærksomheden ved en ny fremmedartet Klemten — ind ad hans Dør sneg sig en krydret Duft af Rødkaal og Gaasesteg, det var underligt, men det var jo Julen altsammen! — Det var til at blive rasende over — al den Hurlumhej — al denne Ødelæggelse af hans Arbejdsfred! Han tog sig til Hovedet — det var brændende hedt som hans forlæste, tørre Sind; han vilde gaa en Tur, faa frisk Luft i Lungerne — og le, haanle af Menneskene og deres Daarskaber; det vilde han — han vilde spotte, indtil han fik sin isnende Overlegenhed igen! —

Det smaaregnede — Himlen selv, tænkte han, gør Nar af Menneskenes Dumhed. De taler altid om Jul i Forbindelse med Sne og klingrende Frost. Og saa denne silende, trøstesløse Regn, der lagde en graa, tung Taage over hele Byen. — Han tog sin Frakke paa, og selv i den Maade, hvor paa han knappede den, laa der noget selvbevidst: hver en Trævl, jeg har paa Kroppen, kan jeg takke mig selv for, mine egne Evner, min egen Udholdenhed! Med en isnende Kulde i de graa Øjne og et spotende Smil over de tynde Læber gik han ud i Juleaftenen. —

Travlheden var allerede ved at tage af. Forretningerne var lukkede — men deres Vinduer straaled endnu. Et Par smaa, graa Børn stod tryllebundne foran de største skinnende Ruder og slugte med Øjnene Snelandskaber af Vat og Glimmer — søgende i Fantasiens Verden Erstatning for det, de ikke fandt i den silende Juleregn. — Han vilde smile — men Smilet blev ikke helt ægte. Han saa i disse smaa, graa Skabninger sig selv som lille Dreng, fattig og graa — men dog med noget af Juleunderet i Øjnene. Han gik hurtigt videre; nu og da mødte han hele Familier med Favnen fuld af store og smaa, runde, firkantede og

mangekantede Pakker, pyntede med Gran og kulørte Snore. — Mennesker var ødsle, urimeligt ødsle — hævdede han for sig selv; men i hans Underbevidsthed arbejdede Erindringen sig frem om den Gang, da han selv havde kendt Velsignelsen ved at give blot den mindste lille Ting, hvor ogsaa han den unge Mand med det overlegne Smil havde følt hele sit lille Legeme dirre af Forventning. — Nu begyndte Klokkerne at kime; fra alle Kanter af Byen kimede de Højtiden ind, det var som en hel Symfoni af Klokker, der kom et Sted fra oven i Taagen — kaldende, dragende, lokkende. Nu ringede Klokkerne nok over det ganske Land — og Mor gik til Kirke — Mor, som ikke havde villet forstaa, hvor for han ikke kom hjem i Julen — som ikke vilde forstaa, det var hans Karriere om at gøre — bare at læse og arbejde, som ikke vilde indse, hvor urimeligt det vilde være at bruge Penge til den urimelig dyre Rejse! — Mor ja, nu gik Mor nok til Kirken, højtidsstemt som i gamle Dage; Kirken var saa festligt pyntet, duftende af Gran — og Julelys var der, mange tindrende som Barneøjne, vinkende som Stjerner — og saa sang man den Psalme, man havde længtes efter hele Aaret:

»Paa Stjernetæpper lyseblaa —
skal glade vi til Kirke gaa . . .«

Stjernetæpper lyseblaa . . . Hans Øjne blev helt varme i Erindringen — saa varme, at han blev ærgerlig og flov over sig selv — prøvede at ryste alle Tanker af Hovedet og le af Tilværelsen i al Almindelighed, Julen i Særdeleshed. — Han begyndte at høre sig selv i noget juridisk Stof; men i hans Underbevidsthed mudrede det — og der lød af og til den lille, forpjuskede Værtindes . . . »det er nu Jul — alligevel«! —

Hans Vej førte ham ud i Udkanten af Byen, ud i de tyste Villakvarterer. Han mødte ikke flere Fodgængere. Lygterne spejlede sig i Træernes vaade, glinsende Bark — men saa ellers saa slørede, isolerede ud i Taagen. Han bare gik. Man maatte vel kunne ryste Julegrillerne af sig, som man gik der alene i den silende Regn. Alene . . . Det var godt, man var »alene«; naar man er alene, finder man ikke paa saa mange Taabeligheder, som naar man

er flere, mange. Der sad nu Mennesker inde bag de lysende Vinduer og bildte hinanden ind, at de var glade; troede selv de var det og spildte dermed Bunker af Tid. — Nu vilde han gaa hjem og arbejde, arbejde til langt ind i Julenatten. — Da lød der pludselig Sang ud til ham fra et straalende Vindue et Sted inde i Taagen. Han stod stille, der var noget, noget uforklarligt dragende ved denne Sang, sunget af fjerne, fremmede Mennesker. Det var slet ikke nogen kunstnerisk Nydelse — det var Sang, sunget af smaa, rene, skingrende Barnestemmer, der i Sangen fik Udløsning for Maaneders Spænding og dirrende Forventning. Hvad var det, de sang? Jublende tonede det ud i Taagen: »Paa Stjernetæpper lyseblaa — skal glade vi til Kirke gaa«!...

Der stod en Mand i den silende Regn med Hovedet lænet imod et af Villavejens vaade, glinsende Træer. Den fjerne Sang derinde fra Taagen havde aabenbaret ham et bundløst, tomt — sugende tomt Hul inde i ham selv. — Han lo ikke mere. — Han lod Minderne strømme ind over sig, Minderne om hans Barndoms Længsler.

Nu længtes han kun efter sin første Længsel. — —

Vil Korpsets Spejdere være Medindehavere af eget Hus i Sønderjylland.

Mellem Aabenraa og Sønderborg nær Værnesvig ligger en Grund, der skraaer ned mod Vandet, den er lidt beplantet, der er rindende Kildevand, der er Badestrand, der er skøn Udsigt, og det er i Nærheden af den navnkundige Egn Dybbøl. Der skulde gerne næste Sommer ligge et Hus, hvor Troppene kunde tilbringe 8 herlige Dage, tænk under eget Tag, og ikke, lad mig sige det straks, i Lade som jeg for mit eget Vedkommende aldrig har fundet var det rigtige Sovested for unge Piger. Jeg har altid ventet paa det Øjeblik, da man fandt noget mere passende, og fik Midler til at erhverve sig det. Det eneste rigtige er eget Bo.

Nu vil vi prøve paa at bygge eget lille

Hjem her i Sønderjylland, og nu er jeg naaet til Centrum! Vil danske Pigespejdere hjælpe? Vil de være Medejere.

Saa kommer vi til Formen. Der er ingen bestemt, blot Resultatet bliver en Sum, stor eller lille, saa vi kan begynde at bygge straks til Foraaret, naar Frosten er af Jorden.

Man kunde maaske tænke sig at afse en Part af Indtægten fra den aarlige Fest, eller lave et lille Udsalg specielt til Fordel for Huset, eller man kunde skabe Interesse for Sagen hos Forældre eller Ungdomsbevægelsesinteresserede. Der er sikkert mange Mødre der vil være glade for Tanken, at deres Datter ikke skulde sove i Lade, men for egen laaset Dør. Ligeledes synes jeg, ikke fordi jeg er en forvænt ældre Dame, at det ogsaa var rart at faa Lov til at lave lidt mere kompliceret Mad paa et Komfur, end man kan det paa et Feltkomfur. Udendørslejligheden med al dets Charme skal ikke lide under det, der er Lejlighed nok til paa den omkringliggende Grund at grave, at bygge alt hvad Fantasien skaber, naar man er sig selv ude i den fri Natur. Der skal steges alle de Frikadeller paa kunstfærdige Feltkomfurer, man overhovedet gider stege, men det regner jo af og til i vor danske Sommer, og man ser Gæster hos sig, og hvorledes er det med Kokkemærket, Haanden paa Hjertet, kan man altid tilfulde det, der forlanges, jeg har oplevet det modsatte, saa jeg har Lov til at paastaa nej. Paa Komfuret kunde man jo repetere Kokkemærket med sine Spejdere.

Huset skulde indeholde en stor Opholdsstue, Plads til ca. 25, der kunde laves om til Sovesal om Natten, i min Fantasi ser jeg en Konstruktion af Bænke og Borde, der blev til Soveplads om Natten, et Loft rum, hvor Tæpper hang om Dagen, i Baggrunden aaben Kamin, hvor man kunde samles, hvis det var ægte dansk Sommervejr en Aften, altsaa Regnvejr.

To mindre Stuer, en til mulige Gæster, og en til, hvis der var en, der skulde isoleres p. G. a. Fare for Smitte. Til Slut et dygtigt stort Køkken med Komfur.

Ser I det for jer, det gør jeg daglig. Jeg har ca. 300 Kr. og et Dørhaandtag at begynde med. Hvor kommer Resten fra? —

Skriv til mig, giv mig Idéen, bl. a. til hvorledes man laver Penge.

Her i Sønderjylland bliver der bygget Hytter for tyske Penge til tysk Ungdom, de ser og arbejder derefter, at det er Ungdommen, man skal arbejde for. Skal der ikke ogsaa bygges en Hytte hernede for vor Ungdom, for vore Pigespejdere?

Fromse.

Anvendelse af Skindrester.

Selv af temmelig smaa Skindrester kan man lave smukke og brugbare Ting. Det gælder blot om, at sætte Resterne sammen saaledes, at de danner en hel Flade. Dette gøres lettest ved at sy dem sammen med Knaphulssilke i en eller anden neutral drap eller brun Farve, Stingene skal være de saakaldte „Snøresting“, der udføres paa samme Maade som man snører en Støvle. Fig. 1 viser et saadant Stykke „Mosaikskind“, sammensat Skind, der er gjort færdigt til videre Forarbejdning til f. Eks. Bogbind, Taske, Pude, meget mere. Det er en Selvfølge, at man maa passe paa at sætte de rigtige Farver sammen, ellers kan man gaa hen og lave noget forfærdelig noget.

Saadanne Stykker Skind maa, inden de anvendes til de nævnte Ting, fores med Tøj eller tyndt spaltet Skind og maaske endda melleføres med Stivlærred, dersom Skindet er meget tyndt og blødt.

En anden Fremgangsmaade til at lave store Skindflader af smaa Stykker er at klippe Strimler og saa flette dem sammen, som man engang flettede Glanspapir. Man maa ved denne Fremgangsmaade blot huske paa, at fæstne Længdestriberne først ved at stikke paa tværs af alle Enderne paa Symaskine og efter Fletningen fæste Tvæstriberne paa samme Maade. Se Fig. 2.

Man kan ved begge de her nævnte Fremgangsmaader lave saa store Flader, at det kan anvendes til Biltæpper og lignende, blot maa man sørge for ved den sidstnævnte Fremgangsmaade at skjule eventuelle Øgninger af de enkelte Strimler i Fletværket.

Skind klistres meget let sammen med almindelig Bogbinderklistre, der kan koges af en selv eller lettere og billigere købes

for en Bagatel i en hver Farvehandel. Opskriften er Vand og Hvedemel, der piskes sammen og derpaa koges til en jævn Grød.

Dersom man vil snøre Tasker og andre Ting med Skindstrimler, saa maa man anskaffe en Hulsaks og saa sørge for at klippe Hullerne regelmæssigt langs Kanterne. Skindremmene, som man snører med, klippes altid ud i Spiral, derved spares meget Skind og opnaas længere Remme.

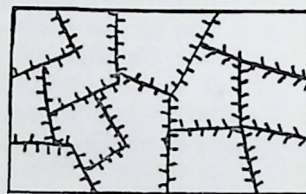

Fig. 1

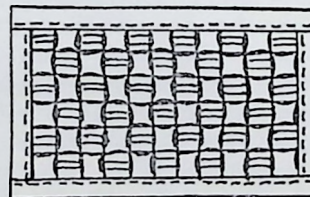

Fig. II.

Skindsalget, der hidtil er gaaet igennem mig, besørjes herefter fra Spejderskolen ved Korpsadjutant Frk. Inge Ehrenskjold.

I kan fremdeles faa Skindrester til 2,50 pr. kg., Ruskind (det er lidt forskelligt hvilke Farver; der findes brune, røde og grønne), til 75 Øre pr. □ Fod. (pr. Skind til 5-5,50 Kr.) Spalt i flere Farver til 0,40 pr. □ Fod. (ca. 2 Kr. pr. Skind). Lyse Skindrester til 35 Øre pr. □ Fod. (1 Stk. til 1-2-2,50 Kr.) Brunt Læder til 75 og 85 Øre □ Fod. (Findes i hele Stk. til ca. 2 Kr.) Det er ikke altid det samme vi har, da det er fra et stort Garveri, der af Venlighed overlader os mange dejlige Skindstykker til denne billige Pris; men skriv og bed om for 5-6 eller 10 Kr. af disse Ting, og vi skal sørge for, at I faar noget godt.

K. Lerche.

Julesne!!
 lad det ske,
 vi i Aar faar dig at se.
 Sne i Skoven, Sne paa Marken,
 Sne om Roden, Sne i Barken,
 Sne, hvis lyse, lune Tæppe
 blidt og blødt skal Spirer dække,
 værne den mod Frostens Bid
 i den haarde Vintertid,
 Julesne!
 skær og ren,
 vækker Stemningen hos en,
 dækker medynksfuldt det stygge,
 skaber baade Fest og Hygge,

er i Graavejr knap nok graa
 og i Solskin flimmerblaa.
 Julesne!
 kald os ud,
 kom som lystigt Sendebud,
 sig os, at Naturen venter,
 blot vi selv dens Skatte henter,
 fine Indtryk, stille Stunder
 i det store Vinterunder,
 Liv og Lyst og Fart og Glæde
 følt i Suset paa en Slæde,
 Julesne!
 lad det ske,
 vi i Aar faar dig at se.

Enhver er sin egen Lykkes Smed.

Jeg har hørt Folk sige, at dette er ikke sandt, — og naar man ser paa Menneskene i Almindelighed, skulde man ofte tro, de har Ret. Livet er jo — kan i alle Tilfælde være det — meget indviklet, meget vanskeligt og kompliceret.

Her staar vi og ønsker at blive lykkelige — Livet ligger foran os. Vi har lært en Del. Vi har hørt om godt og ondt, vi har Venner og Kammerater, vi har Arbejde, Pligter, Fornøjelser. Vi har tænkt over en Del vigtige Spørgsmaal, læst mange Bøger og forstaaet dem mere eller mindre godt. Vi har lært om Kristendom, hørt om Politik, set store Opfindelser, kort sagt vi staar midt ude i Livet og føler, at vi har Andel i alt, hvad Livet byder paa saa mange, mange Maader.

Men Lykken?

Der siges: „Hvis alle Mennesker var gode, vilde de ogsaa være lykkelige — og enhver er sin egen Lykkes Smed.“ Men for at forstaa dette, maa vi først være klar over, — hvad er Lykken?

Søger vi Lykken i ydre Ting? Er Lykken for os Rigdom, Sundhed, Fornøjelser, kan vi erhverve os Lykken, idet vi fylder Livet med alle Verdens Dejligheder? Hvad tror I?

Javist, Glæde, uhyre stor Livsglæde, kan det bringe os — — men det er af en Slags, der før eller senere gaar over, alle disse Glæder, der er materielle.

Men den ægte Lykke gaar ikke over, fordi den ægte Lykke ligger i vor Sjæl, og naar vi en Gang har fundet den, kan vi ikke tabe den igen — aldrig.

Vi kan blive ulykkelig over en Ting, men det gaar over, og vi kan være lykkelige over andre Ting, men det gaar ogsaa over, og vi kan være syge og fattige, være sultne og lide paa mange Maader, men naar vi en Gang har forstaaet, at Lykken ligger i os selv, i den Indstilling vi har til Livet og i vort Forhold til Gud, og vi har fundet den rette Vej, gaar Lykken ikke over.

Men hvordan gør man det? Hvorfra

faar man Kræfter til at blive tro mod sig selv? Oprindelsen til alt her paa Jorden er Kærlighed. Verden og Menneskene er skabt med Kærlighed, og det er gennem Kærlighed, at vi bliver frelst. Kærligheden i vore Sjæle er saa stor, at den kan overvinde alt, ogsaa Sorg og Nød og Mørke, naar vi dyrker den.

Kærlighed kan vi udvikle og gøre til noget saa stort i vort Liv, at alt andet ingen Rolle spiller mere ved Siden af, Kærlighed til alt, hvad vi arbejder med, til vore Dyr, vore Planter, vore Medmennesker og Kærligheden til Gud.

Den gaar ud fra os som en Sol, denne ægte Kærlighed, og skaber os Lykken, naar vi ikke tillader, at materielle Billeder stiller sig imellem og formørker den. For er denne Formørkelse ikke Grunden til al Ulykken, den store Misforstaaelse af, hvad der er ægte og uægte?

Vilde ikke Udførelsen af et eneste Bud af Kristus: „I skal elske hinanden“ forandre hele Verden?

2000 Aar er snart gaaet, og Mennesker forstaaer ikke endnu, at Verden kunde blive et Paradis, hvis vi vilde følge dette: „I skal elske hinanden.“ Enkelte ved det. Det er dem, som vor Herre kalder Lysets Børn. — Man kan ogsaa kalde dem for Lykkens Børn, for de udspreder Lykken gennem deres Kærlighed.

Men man kan kun give og udsprede, hvad man selv har, og derfor er det saa vigtigt, at man er lykkelig, — ikke kun for sin egen Skyld, men for hele Verdens Skyld.

Vi ved, at en Smed skal arbejde haardt med begge Næver og med Slid og Sved. Det moralske Arbejde, vi foretager os i vore Sjæle, er meget vanskeligere end det haardeste fysiske Arbejde, og Kampene er ikke lige lette, Kampen for at overvinde sig selv. Vi kan ofte selv være vor største Fjende, vi kan opleve Situationer, hvor vi arbejder imod os, imod det gode og rene i os, Kærligheden er langt borte, og Fri-stelsen kommer, vi taber Herredømmet over os selv, hvor vi handler forkert og begaar Synd, hvor det lille Selv i os breder sig, og vi taber vor Ligevægt. Hvordan kan vi saa være lykkelige bagefter, naar vi føler, at vi har tabt lidt af den rene Ædelstens Glans i vort Indre?

Vi kan aldrig gøre en Ting usket, ingen Klage og ingen Bøn bringer os det tabte Øjeblik tilbage. Men næsten alt kan vi gøre godt igen. I alle Tilfælde er det aldrig for sent at begynde paany. — Aldrig forsent, lille Spejder og store Spejder, lille Menneske og store Menneske, at gøre en Ting godt igen og starte helt forfra. Og naar denne nye Begyndelse er grundlagt paa den rette Vej, kommer ogsaa den Ro og Fred tilbage, som vi muligvis har tabt. Denne Fred i Sjælen som bringer os nærmere til Gud.

Og dette, at være Ham nær, er den største Lykke paa Jorden. Vi kan jo ikke tvinge os til Troen, men vi kan arbejde for at opnaa den, og vi skal arbejde for det.

Der findes mange gode og pligtopfyldende Mennesker uden Tro, men ingen af dem er lykkelige. Hvor skulde de ogsaa faa Kræfter fra i tunge Tider? Og naar alt ser mørkt ud, hvordan da være lykkelig uden den Kraft og den Hjælp, der kommer fra oven?

Det er Troen og Kærligheden, der giver vort Liv den eneste sande Lykke og det vedvarende Indhold. De to Ting vasker os ren for Synd og aabner Himmelens Porte.

Vi er skabt efter Guds Billede, derfor er det gode i os stærkt. Vi kan blive gode, vi maa bare ikke forveksle det med at være fejlfri, det kan vi jo ikke være. Men gode Mennesker kan vi blive, naar vi vil.

Vi smeder vor egen Lykke, naar vi udvikler de mange gode Gaver, der er lagt ind i vore Sjæle, saa de maa blive til Gavn paa Jorden og til en Skat i Himmelen. Ved at arbejde i sin Sjæl, ved at opløfte sin Sjæl, bliver man sin egen Lykkes Smed.

Naka Haugwitz.

En Bog!

»Børnenes Have« hedder den og er lige blevet udgivet af den kendte Foregangsmand indenfor Dansk Havebrug: Overgartner Hardy Hansen, og lad mig sige det straks, at det er en Bog ud over det almindelige.

Den bør være Aarets Julegavebog til alle

de Børn, store som smaa, der er i Stand til at komme i Forbindelse med bare det mindste Stykke Jord, ja om det saa bare er med en Række Urtepotter i et Vindue eller en Plantekasse paa en Altan.

Hardy Hansen har aabenbart selv haft med Børn at gøre, siden han er i Stand til at skrive saa godt til og for dem.

Og saa er Bogen gennemillustreret med en Række aldeles fortræffelige Billeder, deriblandt nogle smaa Haveplaner, der maa ske bedre end meget andet vil blive til Nytte og Vejledning for de unge Læsere.

Der er ingen Tvivl om, at Havebrug og indendørs Plantedyrkning er ved at blive et Felt, der i langt højere Grad end tidligere beskæftiger de unge. Vi behøver blot at lægge Mærke til, at de smaa Anvisninger i disse Retninger, som Bladet gav i Foraaret, er nogle af de Artikler, som vi har modtaget flest Takkebreve for, og hørt mest om, naar vi har talt med vore Læsere. Altsaa maa en Bog som den ovennævnte være en kærkommen Hjælp for de mange, der beskæftiger sig med disse Ting.

Den være hermed fra Redaktionen anbefalet paa det hjerteligste.

Redaktøren.

Litteratur.

Eleanor H. Porter: „Pollyanna. En glad bok“. Bergen, Nygaards Forlag.

Handlingen i denne Bog er ikke noget ud over det almindelige, men den er som Undertitlen angiver: en glad Bog. Jeg gad se den, der kan staa for Pollyannas Humør og som ikke lader sig rive med i »At være glad i Legen«. Om Pollyannas senere Skæbne berettes i »Pollyannas Ungdom«.

Bøgerne findes ikke paa Dansk, men de er oversat til let forstaaeligt Norsk. De kan læses med Udbytte af alle i Alderen 10—90.

M. K.

Vi henleder ærede Indsenderes Opmærksomhed paa Fodnoten paa Bladets Bagside, hvori Indsendelsesfristen for Artikler og Stof, der ikke kan komme ind under Betegnelsen »Mindre Ting«, er angivet til den 27. i Maaned.

Sommerens bedste Lejrbillede.

Hallo Spejder — vær huslig.

V.

Marcipan og Konfekt.

Marcipanmassen, man skal benytte, kan man købe færdiglavet; og da det i Almindelighed ikke bliver dyrere end selv at lave den, kan det udmærket betale sig, da det er et meget stort Arbejde selv at lave Marcipan.

Marcipanmassen blander man da med sigtet Florsukker; vil man have en virkelig god Marcipan, tilsætter man til $\frac{1}{2}$ kg Masse $\frac{1}{4}$ kg Florsukker, skal Marcipanen strække langt, kan man godt tilsætte mere Sukker (indtil $\frac{1}{2}$ kg), men den bliver da hurtigere tør. Naar det hele saa er æltet godt sammen, kan man begynde at lave Konfekten.

Marcipanfrugter. Marcipanen formes som

Æbler, Pærer og Kirsebær og farves derefter med Frugtfarve, der paasmøres forsigtig med en Pensel, Æbler-, Pære-, og Kirsebærblade kan købes og anbringes i Frugterne, til Æbler og Pærer anbringes en af de smaa Krydderinelliker som Blomst.

Kartofler. Marcipanen trilles i Kugler, som derefter i Haanden rulles i ganske lidt Kakao, »Øjnene« laves med en tilspidset Tændstik,

Gulerødder. Marcipanen æltes med lidt rød og gul Frugtfarve, den trilles i Kugler og formes som Gulerødder. Med en Kniv sættes nogle Tryk paa Tværs af Gulerøden. Mos stikkes i som Gulerødstop.

Jordbær. Marcipanen trilles i Kugler, der formes som Jordbær, og rød Frugtfarve smøres paa, hvorefter de vendes i groft Melis. Jordbærblade stikkes i.

Svampe. Marcipanen trilles i Kegler. Halvdelen af disse formes til Paddehatte, medens Resten trilles i Form som Kugler.

Disse sidste fastgøres med den spidse Ende til Hatten ved Hjælp af lidt koldt Vand, hvorefter Svampene formes.

Rullepølse. Marcipanen farves med forskellige Slags røde Farver og udrulles tyndt, ligeledes udrulles 2 tynde Lag ufarvet Marcipan. Det ene anbringes paa Bordet og fugtes med ganske lidt koldt Vand. Herefter anbringes de forskellige farvede Lag, og disse fugtes ogsaa med koldt Vand og oversmøres med Kakao. Tilsidst et Lag ufarvet Marcipan. De omliggende Lag anbringes et Par cm indenfor det nærmest underliggende Marcipanstykke. Det hele rulles tæt, og med et tyndt Sejlgarnsbaand afsættes nu skraa Striber i Pølsen.

Schweitzerost. Marcipanen æltes med lidt gul Farve og udrulles tyndt, smaa Huller stikkes heri og Osten lægges nu paa *Smørrebrød*, der laves som følgende: Marcipanen udrulles tyndt og udstikkes med en Kniv af Form som et Stykke Brød; efter nogle Timers Henstand er det stift og som Skorpe pensles Marcipanen med lidt brun Farve, og Stykkerne besmøres derefter med Florsukker, udrørt med lidt Vand og nogle Draaber gul Frugtfarve, Smørrebrødet belægges da med afskaaren Pølse eller Ost.

Marcipansnitte. Marcipanen deles i 3 Dele. Den ene Del forbliver ufarvet, mens den anden æltes med lidt grøn, og den tredje med lidt rød Farve. Hvert Lag udrulles for sig. Efter Udrulningen fugtes Lagene med Vand, og Stykkerne lægges derefter over hinanden, de sammentrykkes og udskæres i akkurate Snitte efter en Lineal.

Fyldte Dadler. Konfektdadler befries for Stenene, og i Stedet for disse anbringes en lille Strimmel Marcipan. Dadlen lukkes halvt om denne, og det hele trilles i groft Melis. Paa samme Maade kan Svedsker fyldes.

Overtrækschokolade. Chokoladen hugges i mindre Stykker og anbringes i en Skaal, som atter sættes i varmt Vand. Med et Piskeris piskes af og til heri, og naar Chokoladen er smeltet, kan man heri vende Marcipankugler, haard Nougat, brændte Mandler, Ananas og lignende. Konfekten optages med en Paalægsgaffel og lægges paa olieret Papir. Paa Marcipankuglerne kan

anbringes lidt kandiserede Viol- eller Rosenblade, Sølv- eller Sukkerkugler, Valnødder o. s. v.

Man maa passe paa, at Chokoladen ikke bliver for varm, ej heller tørres paa et for koldt Sted, eller hvor der er Gennemtræk; i disse Tilfælde vil den nemlig, naar den er tør, være graa.

Brændte Mandler. 125 g søde Mandler tørres i et Klæde og sættes samtidig med 125 g Florsukker og 2 smaa Spdkf. Vand paa en Pande over Ild, det bliver da helt tørt, men man forsætter Omrøringen indtil Massen atter bliver flydende og Mandlerne blanke. Da ophældes de straks paa en smurt Plade og pilles fra hinanden, mens de endnu er varme.

Haard Nougat. 250 g Melis sættes paa en Pande over Ilden. Naar det begynder at blive lysebrunt, tilsættes 65 g hakkede, uskoldede Mandler, hvorefter det sammenrøres. Naar Sukkeret har faaet Karamellugt, hældes det paa en smurt Plade og skæres, naar det er noget afsvalet, i Firkanter og overtrækkes med Chokolade.

Mamma.

Julefantasi.

Det var Juleaften. Der gik en Spejder ude i Skoven. Hun var ude for at holde Jul med sig selv i Naturen, før hun gik ind til alle Herlighederne derhjemme. Det var ganske stille, Sneen havde lagt sit bløde Tæppe overalt, og Stjernerne tindrede paa Himlen. Naturen havde forberedt sig til Julen, og til den søgte Spejder for at lære at modtage Julen paa rette Maade.

Hun gik i dybe Tanker, opfyldt af Ønsket om ligesom at favne alt det skønne og faa Juleglæden rigtig ind i Hjertet. — Pludselig stod der foran hende en Mand klædt i en fremmedartet Klædning. Hans Blik var straalende, og hele Skikkelsen rank og frimodig. »God Aften, Spejder! Hvad bringer dig til at færdes i Skoven paa denne Tid?« »Jeg forbereder mig til Julen«, svarede Spejderen. »Ja, det er rigtigt, i Aften er det Juleaften. Da er alle Mennesker saa gode, men kun hos dem,

der forstaar at modtage Julebudskabet, saa det helt kan fylde deres Hjerter, varer Godheden hele Aaret. De fleste glemmer den saa hurtigt. Fortæl mig, hvordan du forbereder dig til Julen«. »Herude i Naturen er der saa stille. Her kan jeg selv blive stille og høre Gud tale. Jeg beder om at faa blot en lille Smule af den store Kærlighed, der kom til Jorden Julenat, for at jeg kan bringe den videre til alle, jeg møder. Kun ved dens Hjælp kan jeg holde mit Spejderløfte«. Ved disse Ord straaledede den fremmedes Øjne endnu mere, og han bad om at høre Spejderløftet. Med klar Stemme lød det: »Jeg lover at gøre mit bedste for at være tro mod min Gud og mit Land, at være vaagen, modig og ren og holde Spejderloven«. »Tak«, svarede den fremmede. »Jeg har nu set, hvem du er. Du er den rigtige Spejder, der værner om Spejdernaanden og Spejderløftet. Nu skal du ogsaa vide, hvem jeg er. Jeg er Sct. Georg, Ridderen uden Frygt og Dadel. Engang kaarede Spejderne mig til deres Høvding og endnu fejrer de mig paa Sct. Georgsdag. Der findes Tusinder af Spejdere Jorden over, men ofte maa jeg vandre langt for at finde Spejdernaanden, Modets, Renhedens og Kærlighedens Aand. I Aften har jeg mødt den. Du har aflagt Løftet til Sct. Georg, og fra nu af er du med i den Kæde af Spejdere Verden over, der værner Spejdernaanden. Drag flere og flere ind i Kæden, indtil den bliver saa stor, at den behersker hele Verden. Saa længe, du af et ærligt Hjerte prøver at holde dit Løfte, er du med i Kæden, og jeg vil følge dig og beskytte dig. Hver Jul vil du træffe mig her, og vil du som jeg, da fornyer du hvert Aar dit Løfte til mig. Glædelig Jul, og Glædeligt Nytaar«!

Inden Spejderen fik sagt noget, var Sct. Georg forsvundet. Ene stod hun tilbage, men hun følte ikke Ensomheden. En stor Glæde havde fyldt hende, og hun gik hjem til den bedste Jul, hun endnu havde oplevet. Og Glæden varede ikke blot i Julen, men hele Aaret, thi Gud havde hørt hendes Bøn og valgt netop hende til at bringe Julens Glæde og Kærlighed til alle, hun kom i Berøring med, og Spejderløftet stod prentet i hendes Hjerte.

Merete.

Hellerup Divisions Turnering.

I Oktober Maaned afholdt Hellerup Division sin aarlige Turnering.

2/10 Møde for Troppes og Patruljeførere samt Medlemmer af Hjælpetroppen, der i Turneringsmaaned er forpligtet til aktivt Arbejde i saa stor Udstrækning som muligt.

13/10 Dommermøde (Hjælpetroppen). Lektor Vedel er Overdommer.

27/10 Friluftsturneringen med efterfølgende Dommermøde (se Programmet).

2/11 Underholdning. Derefter Kritik af Dommerne. Parade med Resultaterne. — Holte blev atter i Aar Nr. 1, men det er morsomt at se, hvor nær paa hinanden Troppene staar. Korpsturneringen i Fjor viste det samme (se Karakterlisten).

*Inger Engholm,
Turneringsleder.*

Program for Turneringen.

Turneringstiden: Opgives paa Mødestedet.

Ankomsten til Springforbi Station afmarcherer Troppen straks til det paa en udløst Skitse med A markerede Sted, Raadvad Skole, hvor den tager Opstilling til Parade i Divisionsorden Kl. 9³⁰ prc. Troppen sørger for, at Patruljerne stiller til de nedenfor angivne Tider og Steder og medbringer en Styrkeliste i udfyldt Stand. Styrkelisten afleveres af Holdets Fører til Dommeren.

De i Konkurrencen deltagende Spejdere opholder sig, naar de ikke er i Arbejde, ved Punkt A.

Troppen stiller en Patrulje til hver af de følgende Punkter og alle Patruljer skal deltage.

Troppe med 4 Patruljer stiller 2 Turneringshold (A og B) ved hver Opgave.

1. *Lejropgave.* Ved Punkt B (Grusgraven Syd for Stampen). Patruljen melder til Dommeren, naar den er færdig, senest 1½ Time efter Begyndelsestiden. Alle Oplysninger faas hos Dommeren. Lejrpladsen ryddes efter Bedømmelsen.

2. *Patruljeopgave.* Ved Punkt C (Raadvadlaagen). Opgaven omfatter en Skattejagt med Sporing og Orientering.

3. *Forhindersløb.* Ved Punkt D (Nord for Raavadbroen). Spejderfærdigheder.

4. *Enkeltmandsopgave.* Ved Punkt E Kimsleg — Woodcraft — Boldkast — Mel-dingsløb.

5. *Leg.* Ved Punkt A (Raavad Skole).

6. *Turn-out.*

a. Førerens Dispositioner.

b. Mødeprocent.

c. Udrustning.

d. Paaklædning.

e. Præcision.

f. Optræden.

Points er givet fra d. 2. Oktbr. til d. 2. Novbr. incl.

Til Lejropgave ber. 1½ Time + 20 Min., til Patruljeopgave 40 Min., til Forhindersløb ca. 60 Min., til Enkeltmandsopgave 60 Min., Leg 10 Min..

Points: I hver Opgave gives Points fra 1—10. Ikke mødt giver 10 Straffepoints.

Ekstraopgave: Dagbog.

Afslutning: Kl. 14¹⁵ skal alle Troppe staa opstillet ved Punkt A.

7. *Underholdning.* Lørdag den 2 Novbr. Kl. 7½ prc. paa Gl. Hellerup Gymnasium, Frederikkevej 10, Hellerup.

Underholdningen maa strække sig over 10 Minutter. Troppen bestemmer selv Antallet af Optrædende, men hele Troppen møder. En Underholdning, der har været i Troppen tidligere, kan godt bruges, der imod ingen, der har været anvendt af Divisionen.

Efter Underholdningen bekendtgøres Turneringsresultatet.

Lørdag den 26/10.

Tropsføreren maa ikke give Spejderne nogen Underretning om Propositionerne før Søndag Morgen.

Hvis det har nogen Interesse for andre Divisioner, kan der til et senere Nummer af Bladet sendes nærmere Forklaringer over hvad de forskellige Punkter indeholdt, samt Dommerkritik.

Med Spejderhilsen
Inger Engholm.

	Lejr- opgaver		Patrulje- opgaver		Forhind. Løb		Enkeltn. Opgaver		Leg		Turn-out		Under- holdning	Kvotient	Nr. i Turn.	Dagbog
	Points	bereg. Points	Points	bereg. Points	Points	bereg. Points	Points	bereg. Points	Points	bereg. Points	Points	bereg. Points				
1ste Holte	10	10	9,8	10	9	9	7,3	9,86	7	8,24	9,7	10	4	61,10	I	Agnete Bruun 1. Øbro
1ste Øbro	6	6	9	9,18	10	10	7,4	10	7,5	8,82	9,1	9,38	7	60,38	III	
Ryvang	8	8	9	9,18	8	8	7,2	9,73	8,5	10	7	5,72	10	60,63	II	
1ste Hellerup	6	6	9	9,18	9,5	9,5	6,2	8,36	7,3	8,59	9,5	9,79	6	57,42	IV	
2den do.	8	8	8,5	8,68	7	7	6,1	8,24	6,3	7,45	8,4	8,68	9	57,04	V	
Nr. I. 10 P. 1ste Holte			Nr. I. 9,8 P. 1ste Holte		Nr. I. 10 P. 1ste Øbro		Nr. I. 7,4 P. 1ste Øbro		Nr. I. 8,5 P. Ryvang		Nr. I. 9,7 P. 1ste Holte		Nr. I. 10 P. Ryvang			

Sønderborgs Tiaarsfest

Hastværk er Lastværk — dog, Undtagelsen bekræfter jo Reglen! Vor Fest var mægtig Hastværk — forberedt paa een Uge — men, naa Resten maa Øjenvidner afgøre.

Som sagt en Uges umaadelig Travlhed — navnlig for Kocke's Vedkommende — og den store Aften oprandt. Vi havde reklameret godt, bl. a. med Talefilmspremiere, og der var ogsaa mere end fuldt Hus. Pr. Kl. 8 staar hele Troppen opstillet, og Chefen kommer. For de fleste Spejdere er det første Gang, de ser Chefen, og hvor mange kender ikke de Følelser, der betager En i det Øjeblik.

Ellen byder Velkommen, og Chefen taler, ønsker Troppen til Lykke og udtaler nogle smukke Ønsker for den. Dernæst taler Tropsraadsformanden om Spejderne, og Fromse taler.

Første Del af Underholdningen begynder — Talefilmen. Et stort Lærred er spændt over Scenen. I Baggrunden staar en Projektør, og mellem denne og Lærredet bevæger Spejderne sig. Handlingen er: »En Dag i Lejr«. Engang imellem kommer En for langt fra Lærredet, og Skyggen vokser da, saa den behersker dette helt!

Næste Nummer er viet den højere klassiske Kunst, nemlig Palludan-Müllers »Den ottende Kunst«.

Kaffebordspause. Ordet frit. Flere af Byens Borgere har Ordet. Gratulationer fra Aabenraaspejderne, Drengespejderne, F. D. F. m. m. modtages.

Pludselig meddeler Ellen, at Pressens Radioavis kommer. — Blandet Stemning. — Først kommer nogle almindelige Meddelelser, men efterhaanden bliver disse lidt underlige og utrolige. Der kommer Meddelelser om Festen i Aften, om Fromse, der er blevet udnævnt til »Kommandør af Spejderslipset«, og sluttelig en Metereologisk Farce, der slutter med, at Temperaturen over Landet er normal, undtagen i Sønderborg, hvor Stemningen er høj! — Enstemmig Stemning! —

Saa staar Erik Bøgh's »Der var en Aften i Tivoli« paa Programmet. Den synges af Ellen X, og den maa gives da capo.

Der skal nu danses Folkedanse i Dragt, men — o Skræk — Pianistinden har været saa fiks at glemme Noderne hjemme. De unge Folkedansere redder imidlertid Situationen ved at synge til Dansen.

Festen sluttede med Fakkeltog ned til Stranden, hvor vi ved Fakkeltalet sang »Kongernes Konge«.

Ego.

Ved Sønderborg Pigespejdertrops 10-års Fødselsdagsfest blev følgende Sang sunget til Melodi »Vort Modersmaal er dejligt«:

Den første lyse Sommer efter Krigens lange Aar
vor Spejdertrop blev stiftet, et Bud om Danmarks
Vaar,
som skulde gro og kæmpe sig gennem Tiden frem,
med unge raske Piger i Grænseegnens Hjem.

Og siden har vi levet en halv Snes glade Aar,
og stræbt at dygtigøre os til Tidens Krav og Kaar,
og lære vore unge i Arbejd' som i Leg,
at tænke paa sin Næste og gaa den lige Vej.

Vi travet' mange Ture mod fjerne, skønne Maal,
og nød saa mangen Aften om Lejrens Flammebaal;
Vi laved' mangen Gryde Grød ved Feltkomfurets Ild,
og syede mange travle Sting med lystig Sang dertil.

Og derfor vi i Aften har budet Dem til Gæst,
at De med os vil fejre de glade Minders Fest
og dele vore Ønsker for Spejdertroppen her,
at stadig den maa vokse, til Gavn for hver især.

At altid vi maa samle en frisk og frejdig Flok,
som Aar for Aar maa øges, thi vi faar aldrig nok
af unge, flinke Piger, som Maalet klart har set:
Til Arbejd' som til Gammen det lyder: Vær beredt!

Meddelelse.

Følgende Spejdere fra Københavns Division har bestaaet Patruljeførereksamen 9/11. 1929.

Kirsten Fuglsang, Gudrun Sørensen, Regitze Elmquist, Gerda Brandrup, Asta Kristiansen, Agnete Jul Hvid, Grethe Poulsen, Ruth Aagesen, Vera Dittmer, Maud Nielsen, Ellen Falmøe, Emilie Winther Frandsen.

Næstved Pigespejdertrop

var i Dagene 8.—25. Juli i Sommerlejr paa Dyrhavegaard nord for Kolding Fjord. Lejreren, der forløb uden Uheld af nogen Art, var begunstiget af det mest straalende Sommervejr. Vi havde en ganske dejlig Lade til »Sovesal« og en glimrende skyggefuld Lejrplads lige i Skovkanten med Udsigt over Kolding Fjord og Koldinghus. — Dagene gik med Udflugter og Lejrarbejde, da det jo er første Gang, Troppen er i Sommerlejr, var det mest Lejrarbejde, — Indretning af Lejrplads m. m., der blev lagt Vægt paa. En Dag afholdtes en Samaritterøvelse. — Ofret kom cyklende ned ad en Skrænt og styrtede med Cyklen, hvorved hun brækkede det ene Ben samt brækkede Noglebenet og besvimeede (I Forvejen var der ved Hjælp af Kit og Blodfarve lavet et »naturligt« Brud). Øvelsen, der fulgtes med Interesse af Spejderne, og ikke mindst af tilfældige forbipasserende, havde, da 2 af vore Samaritter lagde Forbindingen, samlet ca. 50 fremmede. — Næste Dag skulde vi erfare, at Øvelsen eller rettere Opvisningen, som det nærmere blev, skulde bære Frugt, — da Spejderne skulde til Ro efter Lejrbaalet kom 2 smaa Drengestyrtere op til Laden og med alle Tegn paa Forfærdelse sagde de: „I kan jo forbinde, skynd jer at komme med ned i Skoven, der er en lille Dreng, der er kommen til Skade.“ — Hurtig Udrykning. — Det viste sig, at en 7—8 Aars Dreng var falden og havde faaet et Glasskaar fra en Flaske i det ene Knæ, det var et grimt Saar, der blødte meget, men Spejderne fik hurtigt Saaret vasket og forbunden, og saa kunde den lille Gut selv gaa hjem.

Af Udflugter, vi havde, skal nævnes, Hel dagsturen med Toget til Skamlingsbanken, derfra Spadseretur til Binderup Strand. Besøg paa Koldinghus. Spadseretur med Badning til Strandhuse. Sidste Dag Sejl tur ud gennem Kolding Fjord til Fæno, Tur Øen rundt. Efter at være kommen hjem Kl. ca. 8 samledes vi om Lejrbaalet for sidste Gang. Her vekslede Taler og Sang og forsk. Lejrbaalsunderholdning mellem hinanden, og at Koldingenserne interesserede sig lidt for Spejderbevægelsen, fik vi levende Bevis for, hver Aften havde

der været mange til Lejrbaal, men den sidste Aften kulminerede det, der var ikke mindre end ca. 200 Mennesker til Stede. Og saa blev vi da forresten ogsaa begavet med forskellige gode Sager — en Dag fik vi en stor Pakke dejlig Paalæg, en anden Dag 50 Appelsiner og en Dag Konditorkager og Wienerbrød til hele Flokken. Paa Hjemturen gjorde vi Ophold i Fredericia for at se Byen, og da vi Mandag Aften med straalende Øjne og brune Kinder naaede hjem til Susaastaden, var vi alle enige om, „at den, der ikke har været i Sommerlejr, ved ikke, hvad det er at leve.“

Gerda Moes.

Pigespejdernes Bazar i Randers.

Om en Bazar afholdt af Randers Pigespejdere skriver et af Byens Dagblade:

En Aften præget af frisk Humør.

I Aftes holdt Pigespejderne Bazar i Klubben »Harmonien«s Festsal. Efter at de ca. 20 Pigespejdere under Sang og med Faner i Spidsen var marcheret ind i Salen, hvis øverste Del var optaget af den smukke Bazar, bød Tropsleder *Frk. Ruth Langhorn* Velkommen og gav straks Ordet til Divisionschef *Frk. Christiansen*, Aarhus, der holdt et udmærket Foredrag om Pigespejderbevægelsen, dens Maal og dens Midler.

Hun omtalte Spejderbevægelsen som en Verdensbevægelse, hvis Grundlag at bygge paa ikke alene var praktisk Arbejde og Sport, men ogsaa aandeligt Arbejde i Forening. Det ideelle ved Spejderbevægelsen er Spejderloven og Spejderløftet, der er ens Verden over, og som giver Spejderne store Maal at stile efter, og giver dem Karakter.

Divisionschefen gav derefter en udførlig Redegørelse for Pigespejdernes Arbejde inden for Troppene og paaviste, at Pigebornene snarere holder sig til Hjemmet, naar de er Spejdere, end naar de ikke er det.

Efter Foredraget var der Solistoptræden paa Scenen af Amatører samt Folkedanse, der høstede stort Bifald.

Efter en Pause, i hvilken der var »run« paa Tombolaen og Bazaren, fortsattes Un-

derholdingen paa Scenen med stort og afvekslende Program, der gjorde fortjent Lykke,

Blandt andet gjorde en Opvisning »bagvendt Gymnastik« og en Slørdans stor Lykke. Der sluttes af med et pragtfuldt Lejrbaal.

Skade, at der ikke var fuldt Hus.

Efter Opvisningen overrakte Frk. Else Andersen Tropsføreren Frk. Langhorn en Erindringsgave fra Pigespejderne for det store Arbejde, hun har udført for Troppen. Frk. Langhorn forlader nu Byen, og Troppen overtages nu af Frk. Andersen.

Et ejendommeligt Bryllup.

Lørdag d. 5. Oktober viedes Frk. Hanna Holmblad i Ivigtut i Grønland til Ingeniør Ejner Lund. Denne korte Meddelelse har vi allesammen kunnet læse i vore Aviser, men hvad vi ikke har kunnet læse, det er, hvor ejendommeligt dette Bryllup egentlig har været.

Se Ivigtut er en rigtig lille Mineby, der bestaar af nogle spredte Træhuse, der ligger paa det nøgne Fjæld omkring det mægtige Kryolitbrud, der sænker sig om en Kæmpegyrde ned i Fjældet. Den lille By har hidtil kun været beboet af Mænd, men i Sommer gav pludselig Kryolitselskabet Tilladelse til, at Ingeniørerne deroppe maatte gifte sig, og det kan nok være, at de fik travlt med at telegrafere efter deres respektive Kærester, der var nemlig ikke engang Tid til at skrive, dersom de vilde have dem til at komme derop, inden Vinteren lukkede af for al Skibsfart.

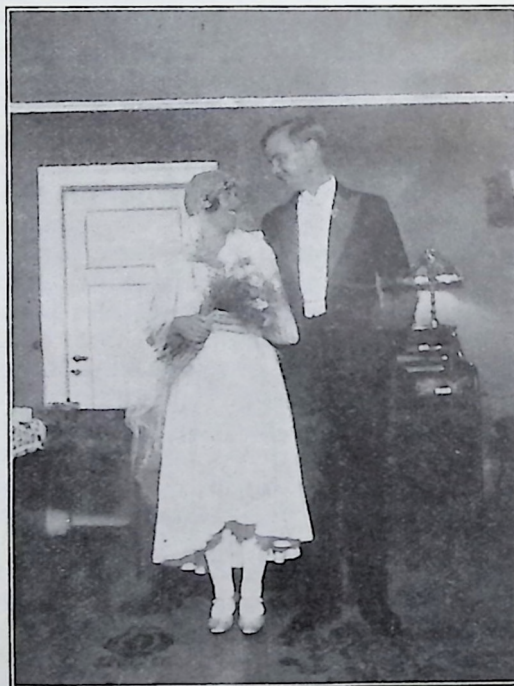
Saa rejste da midt i September fire uforfærdede unge Piger ud paa denne Brudefærd med hver sin Brudekjole i Kufferten, og ellers det Udstyr, som de saadan i en Fart kunde tænke sig at komme til at bruge deroppe under de primitive Forhold.

Den 4. Oktober stod Brudeskibet ind igennem den lange Fjord, der fører ind til Ivigtut. Landet viste de unge Piger sit smukkeste Ansigt den Dag, Solen straaede gennem den klare, kolde Luft fra en skyfri, dybblaa Himmel og belyste alle de prægtige Fjeldtoppe, der omgiver Fjorden

og rejser sig den ene bag den anden langt ind i Landet. De laa der med den første Vintersne ned over de skraanende Sider lysende i Solen.

Inde fra Land tøffede en Motorbaad ud med de fire glade Brudgomme, og der blev en Velkomst, som man aldrig før har oplevet den i Ivigtut.

Kun den ene Dag fik de fire unge vorde Husmødre til at sætte deres respektive Hjem i en nogenlunde brugelig Stand.

Allerede Dagen efter om Eftermiddagen gik de hver for sig og pyntede sig og gjorde sig saa smukke som muligt til den forestaaende Højtid. De var alle fire i Brudekjoler med Slør og Myrter, som en rigtig Brud skal være det, Myrterne havde de haft med i Urtepotter, og de havde virkelig taalt Søluften, men hvordan de havde faaet deres Brudebuketter af lyserøde Nelliker til at holde til en fjorten Dages Søtur, det er der ingen hernede, der begriber, men nok er det, de var friske og fine som nyplukkede Blomster.

Kl. 6 skulde Vielsen finde Sted i „Messen“, det er det Sted, hvor alle de over-

ordnede Funktionærer til daglig spiser og opholder sig i deres Fritid. Dagligstuen, der er en mægtig stor Pejsestue, var varm og hyggelig med stort knitrende Baal i det aabne Ildsted. Lys var der overalt, og alt, hvad der paa Stedet havde kunnet skaffes af grønne Planter, var stillet op som en Baggrund for det hele, saa de fire unge Par stod som i en Løvsal belyst af det flammende Baal og de mange straalende store og smaa Lys.

Præsten, der var dansk, havde sammen med sin Kone rejst to Dagsrejser i Motorbaad for at naa frem og forrette Vielsen. Han og hans Kone lever til daglig som de eneste to Europæere imellem 500 Eskimoer, saa for dem var det ogsaa en stor Fest at være med her.

Præsten talte kort, men meget smukt og alvorligt, og der hvilede en Stemning over Stuen, som ikke kunde have været højtideligere i det pragtfuldeste Kirkerum.

Vielsen sluttede med den dejlige gamle Salme, som alle vi Spejdere kender og elsker: Altid frejdig — —.

Saa gik hele Selskabet, et halvhundrede Mennesker ind i den store Spisesal, hvor der ogsaa var gjort alt for at skabe den store Feststemning. Ogsaa her var der Lys og Blomster overalt, Blomster, der var bragt dertil den lange Vej over Havet. Det blev en straalende Fest og en udsøgt Middag selv efter danske Forhold. Det morsomste ved det var næsten, at fine Retter, som Skildpaddesuppe og stegt Kalkun, det var ret dagligdags deroppe, hvor man lever saa meget af henkogte Sager, men en Ret som Slikporre med rørt Smør, det var for alle „Grønlænderne“ det mest imponerende og sjældne.

Efter Middagen blev der af Arbejderne ved Bruddet afbrændt et Fyrværkeri og det hele sluttede med, at der blev tændt en lang Række mægtige, flammende Fakler, der var plantet højt op ad en Bjergskrænt, hvorfra de kastede deres fantastiske Skær ud over den hvide Sne, og der stod de og brændte i den klare Vinternat som et Symbol paa Lyset og Kærligheden i Menneskenes Hjerter, der kan lyse og varme selv i de vanskeligste Forhold og Omgivelser.

Se, det var Beretningen om et Bryllup — et rigtigt Spejderbryllup — saadan som det

maatte blive for *Hanna Holmblad* vores allesammens glade og trofaste og hjælpsomme »Hønen«. *Red.*

Bognyt.

Robert Dick Douglas, David R. Martin og Douglas L. Oliver: »Tre Spejdere i Afrika. Paa Safari med Martin Johnson«. Gyldendal 1929.

Det er ikke mange Spejdere, der kan holde Sommerferie paa et saa spændende Sted som hos Martin Johnson i Afrika. Blandt Amerikas 600,000 Spejdere blev Dick, Dave og Doug de lykkelige foretrukne, der, uden at tænke paa hvad det kostede, kunde begive sig ud paa Eventyr. I seks Uger følger de Martin Johnson og hans Frue paa deres »Jagter« efter Billeder af vilde Dyr. Med deres Dagbog som Grundlag har de i denne Bog skildret deres mange Oplevelser, og jeg vil anbefale dig at følge dem paa deres Rejse.

En Mængde ualmindelig gode Fotografier gør Bogen særlig tiltrækkende.

Valdemar Bonsels: »Mario og Dyrene«. Hasselbalch, 1928.

En smuk og fængslende Eventyrbog, der skildrer en 12-aarig Drengs Oplevelser i Skoven Aaret rundt. Der er mange fine Træk fra Dyrelivet, og Bogen vil blive læst med Interesse af alle, der holder af Naturen. Det lidt tunge Sprog vil vanskeliggøre Læsningen for de mindste, men Bogen egner sig fortrinligt til Højtlesning. Den er smukt udstyret med farvelagte Tegninger af Louis Moe. *M. K.*

„Vejledning til Prøverne for K. F. U. K.-Spejdere“.

Det anbefales Troppene at anskaffe et eller flere Eksemplarer af K. F. U. K.-Spejdernes for nylig udkomne Haandbog. Bogen er fuld af udmærkede og fyldestgørende Vejledninger ligefra Cyklereparation til Planlæggelse af Rejser, fra Naturkundskab til Forsendelse af Breve. Der findes i Bogen en hel Lejrskgebog og en Fremmedfører — særlig af Interesse for københavnske Spejdere — over Byens offentlige Bygninger, Statuer, Monumenter og lignende. Til yderligere Vejledning for uerfarne

Læsere er Bogen gennemillustreret med udmærkede Fotografier og lærerige Tegninger.

Det virker maaske lidt forstyrrende ved Gennemlæsning af Bogen, at et Fag som „Nødhjælp“ er anbragt og fordelt paa tre forskellige Steder i Teksten, hvilket skyldes, at hele Stoffet er inddelt i Rubrikker under III, II og I Kl. Prøven; men det har maaske sin praktiske Berettigelse og virker kun forstyrrende ved en overfladisk Gennemlæsning.

Som Haandbog er „Vejledning til Prøverne for K. F. U. K.-Spejderne“ praktisk og god — den vil sikkert udfylde et længe følt Savn inden for det grønne Korps. — Og som sagt den er ogsaa anbefalelsesværdig for de blaa. Pris 3,50 Kr. Sek.

Landet over.

Københavns Division. 1929.

I. København. Lise Løytved overtager Ledelsen af I. København. 2 Spejdere tager Patruljeførereksamen. Ugentlige Patruljemøder.

II. København: 10 Spejdere tager Patruljeførereksamen. Troppens Patruljer deles om, og de eksaminerede Førere kommer i Arbejde.

Der arbejdes i Patruljerne til Husflidsfondet.

III. København: 5/11. Troppens Fødselsdag fejres. Troppen faar en Vandrekurv af Tropsraadet.

Tropstur, ugentlige Patruljemøder.

For Divisionschefen:

Annasofie Elmquist.

Fyns Division.

Rapporter indgaaet fra hele Divisionen, overalt arbejdes flittigt, særlig med Husflid bl. a. til Husflidsfondet og Samarit. Den 24/11. var der Divisionsmøde i Svendborg, hvor Tropsførere, Assistenten og Patruljeførere fra alle Troppene deltog. Planer blev lagt til en Divisionsturnering i Nyborg til Foraaret. Nye Ideer til Husflidsarbejde blev forevist.

Det er Meningen at afholde saadanne Møder i Divisionen hver anden Maaned for at fremme Interessen og Samarbejdet mellem Troppene.

Kaja Lerche-Thomsen.
Divisionschef.

Lolland-Falster Division. November 1929.

Nykøbing F. Trop: Ugentlige Tropsmøder. Tropsstur til Lindeskoven, Divisionschefen deltog.

1 Spejder gaaet ud. Husflid øves.

Spejderne sælger Billetter til Koncert til Fordel for de fattige i Julen.

Martha V. Benninghoven.

Sydjyske Division. 1929.

Aabenraa Trop: Novemher 12/11. Frib træder tilbage, Tropsfører Frk. Anne Jacobsen tiltræder som fungerende.

Der sendes Breve til Byens Borgere med Bøn om gammelt Tøj til Juleuddelingen. 2 samlede Husflidsmøder, 1 Tropsraadmøde.

Esbjerg Trop: Der er arbejdet paa Forberedelser til Spejderfesten den 2. December. 1 Tropsmøde. 1. Forældremøde.

I. Fredericia Trop: Ugentlige Patruljemøder. 1 Tropsmøde, 1 Tropstur.

II. Frederica: Oktb. Møde om Ungdoms Røde Kors, ugentlige Møder.

November. Ugentlige Patruljemøder.

Kolding: November. Ugentlige Patruljemøder, 2 Tilgang.

Ribe Trop: Oktb. 14/15. Turnering med Aabenraa, ugentlige Patruljemøder.

November. 2/3. Husflidsudsalg, ugentlige Patruljemøder, 3 Tilgang.

Sønderborg Trop: 25/11. Tropsmøde, Afskedsfest *Ellen Biering*, 1. Patruljes Stander indvies. 1 Tropstur, 1 Førermøde, 1. Tilgang, 1 Afgang.

Toflund Trop: Oktober. 2 Husflidsmøder, 2 Tropsmøder, 2 Tilgang.

November. 2 Husflidsmøder, 2 Tropsmøder, Fest sammen med Drengespejderne, Salg af Husflidsting.

Fromse.

Til Førerne.

Husk: Styrkeliste pr. 1. Januar.

» at sende mig Avis Referat af jeres Fester.

» at gøre noget ud af Julegood-turn.

Glædelig Jul!

Fromse.

Midtjyske Division. November 1929.

Horsens Trop: D. 2.—9.—16.—23.—30. Folkedans, den 7. Tropsmøde, ugentlige Patruljemøder med Husflid og alm. Træning.

Randers Trop: 1 Førermøde — 1 Tropstur og ugentlige Patruljemøder.

Aarhus Trop: Søndag den 10. Tropstur med Terrænøvelse, den 24. Tropsmøde, ugentlige Patruljemøder med Husflid og andre Forberedelser til Bazzaren den 8. December.

Odder: ingen Rapport.

Silkeborg: ingen Rapport.

Hobro: ingen Rapport.

Førerne mindes om at Rapporterne skal være mig i Hænde senest den 2. om Aftenen.

M. Christiansen,
fung. Divisionschef.

Vestjyske Division. November 1929.

Lemvig: 1 Patruljeunderholdning (3 Patr.) Ugentlige Patruljemøder.

Viborg: Indsættelse af Fører ved hvilken Lejlighed Divisionschefen var til Stede. Indsendt Husflidsarbejde til Husflidsfondet. Ugentlige Møder. 1 Tilg. 2 Afgang.

For Divisionschefen
Helga Thomsen,
Divisionsassistent.

Vendelbo Division. November 1929.

Hjørring Trop: 2 Ture. Ugentlige Møder. Bazararbejde. 2 Spejdere indmeldt.

Merete Kloch,
Divisionschef.

DE MINDSTES SIDE

Hallo!

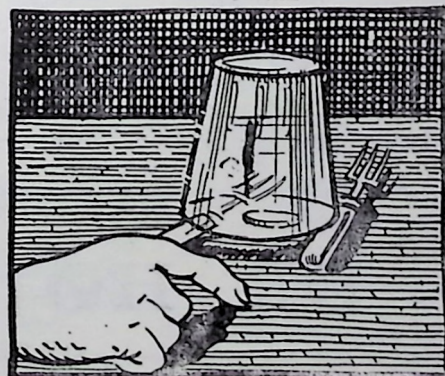
Naa, hvad skal Du saa ønske Dig til Jul? Du ønsker Dig Bøger — men hvilke? Du skal aldrig være bange for at binde an med Bøger, der er skrevet for og om Mennesker — ikke blot for Børn og om Børn. Af gode Bøger lærer Du altid noget — selv om der skulde være et og andet, Du ikke helt forstaar. — Men søger Du noget at more Dig over i Juledagene, naar Du er ved at blive ked af Juleknaset, som Du skyndsomt har forspist Dig i — saa er der fornylig udkommet et Par Bøger paa Haselbalchs Forlag — som vil more Dig. — Er Du fuld af Spilopper selv, saa ønsk Dig »En Spilop« af Inge Holt. Else er en lille Pige, der har det vanskeligt hos sin Stedmoder, men som ikke taber sit gode Humør eller Evnen til at finde paa nye Spilopper, selv om Verden gaar hende imod, men som heller aldrig er bange for at indrømme sine gale Streger. — Flyder der derimod romantisk Blod i Dine unge Aarer, saa ønsker Du Dig »En kæk Pige« af Anne Lykke. Den kække Pige oplever fantastisk spændende Eventyr; hun finder Vej i ufremkommelige Moser, opdager gamle Ruiner og er med til at fange Krybskytter. — Naa, Du kan jo naturligvis ogsaa ønske Dig et Julehæfte, som »Juleferie«, der er fuld af gode Historier af Gunnar Jørgensen, Buchhave, Westergaard og andre kendte

Dregebogsforfattere. Hæftet er nok mest lagt an for Drengene, men Du vil sikkert ogsaa kunne glæde Dig over det.

Glædelig Jul!

Sek.

Det vandrende Pengestykke.

Læg en Mønt paa et Bordtæppe og stil saa et Glas med Bunden i Vejret ovenpaa to Gafler, saaledes at Du ikke kan pille Mønten frem med Fingrene, medens derimod Mønten uhindret kan passere i Aabningen mellem Bordtæppet og Glassets Kant. Krads nu med Pegefingeren paa Bordtæppet, og Du vil se Mønten komme spadserende ud til Dig.

Op under Jul!

Sneen dalede ganske stille ned, der laa allerede et tykt, tykt Tæppe overalt, ikke en Vind rørte sig, saa Sneen blev liggende paa Træernes Grene. Folk hastede af Sted for tænk, der var kun 2 Dage til Juleaften.

Hen ad Boulevarden kom 2 smaa Pige-spejdere. De gik saa stille og eftertænksomt — drømte De? — Nej nu vaagner de op. — „Ninna skal vi ikke skynde os ud paa Villavejene, hvor der er rigtig stille Julevejr, herinde er alt for megen Halloj til, at vi rigtig kan sludre?“ Og rask traver de af Sted ved Siden af hinanden. Snart er de ude paa de stille Veje, her ligger Sneen hvid og stille. Jul! Jul! Jul! siger hvert eneste lille Snefnug. — Men det kniber med at komme i Gang med Snakken. — „Ninna!“ Agnete staar pludselig stille. „Var det ikke kønt, det „Vibs“ sagde om Julegood-turn“ „Jo! Nete men uh! saa svært! Du, det er sjovt at være med til Troppens store good-turn, naar vi alle slider i det sammen, men det er nu meget sværere at gøre alle de smaa Ting, man slet ikke har Lyst til, og jeg har saa styrtende travlt, saa jeg virkelig ikke altid kan staa paa Pinde for dem derhjemme som „Bypige“ — — „Ja, men dette at være hjælpsom i alle de smaa Ting, sagde Vibs jo, var meget, meget vigtigere — — — og naar vi rigtig tænker os om, saa maa vi jo give hende Ret — men svært er det nu“.

Og takkefuldt traver de videre hen mod Ninnas Hjem.

Ved Laagen standser de. „Du gaar da med ind?“ „Ja lidt“ — — — „Aah Ninna se alle de stakkels Spurve, de ser da ud, som var de ganske stivfrosne, og Mad har de sikkert ikke smagt længe. — Har Du mon ikke lidt Brød, vi kunde give dem?“ — „Jo! kom“, glade og ivrige stormer de opad Trappen og ringer, saa hele Huset ryster. „Kære er her Ildebrand! Naah, det er jer to“.

„Aah! Mor, har Du ikke lidt Brød, vi kan faa til Fuglene?“ „Jo, det tænker jeg nok — men kunde Du ikke være sød og gaa ud med en Pakke til Madam Jensen?“ „Uh! kæreste Mor, det sure Spektakel, det er da at ødelægge sit gode Julehumør, kan det ikke vente? jeg ved virkelig ikke, hvordan jeg skal naa det, men nu henter jeg lidt Brød — og et Øjeblik efter er de i Gang med Fodringen.“

„Ninna!“, kommer det lidt tøvende og stille fra Nete, „tror Du Vibs vilde have syntes om, at vi ikke gik det Ærinde for din Mor?“ — Ninna bliver saa stille. „Uh! nej, det var godt, hun ikke hørte det, kom vi gaar ind og henter den.“

Lidt efter traver de med lettet Samvittighed af Sted med den store Pakke. — Ninna smiler lidt — tænk at der skal saa lidt til at gøre Mor glad. Det burde egentlig prøves meget tiere.

DR. HØJENS DØTRE

OG DENS FORTSÆTTELSE

PAA FRI FELT

af

Johanne Marie Willer

er to Bøger, der egner sig til Julegaver for alle unge Piger.

Amager.

Jacobs Magasin, Holmbladsgade 27.

Telf. Amager 4057 y.

Trikotage

til Damer, Herrer og Børn.
Største Udvalg. Billigste Priser.

Husk

Juvelér og Guldsmed

L. Beholdt,

Amagerbrogade 118. Telf. Amg. 2226.
Anbefaler Brude-, Feste og Daabsgaver,
samt Reparationer.

Den bedste Sko

til den billigste Pris
faar De nu ligegodt i

„Skotøjsbørsen“,

I. P. Olsen, Holmbladsgade 25.

Aage Knudsen,

Holmbladsg. 59. Telf. Amg. 4642 y.

Stort Udvalg i Paraplyer og
Lædervarer.

Reparationer udføres.

5 % naar Annoncen medbringes.

Emil F. Dulton

anbefaler sig med

Festgaver i Guld & Sølv.

Reparationer udføres.

Holmbladsgade 59.

HUSK

Maison de Mode,

E. Beholt,

Amagerbrog. 22, Telf. Amg. 1092 y.
Strømper, Handsker, Undertøj.

Poulsens Kødudsalg,

Holmbladsgade 25.

Kongedybet, Hj. af Syvallsallé.

Størst, bedst, billigst.

Forlang

*hvis De vil have et
virkeligt godt
Armbaandsur.*

Faas hos

Otto Christensen

108. Østerbrogade 108.

Alt i Ure og Driffler.

Reparationer udføres.

Mod denne Annonce 5 % Rabat.

Gustav Jensen, Skotøjsforretning,
Amager Boulevard 159.

Spartasko og Gymnastiksko.

Første Kl. Reparationsværksted.

Prima Materiale.

Den orig. franske Balletsko.

Telf. Amg. 1734 u.

O. P. Olsens Eftf.

A. Chr. Christoffersen.

Stort Udvalg i Kolonial og Konserver.

Spec.: Altid friskbrændt Kaffe.

Holmbladsgade 78. Telf. Amg. 302 y.

Varene bringes overalt.

Sølv-Pokaler,

Sports-Medailler,

Forlovelsesringe.

Fritz Heimbürger,

Købmargade 63/65

Nørrebro.

Husk mine prima Kvalitet
liteter i Strømper.

„Strømpen“,

Jagtvej 45.

Telf. Taga 1466 u.

Kjolemagasinet

Spec. Kjoler efter Maal.

Altid sidste Nyheder.

Stort Udvalg i færdige Kjoler

Bjørn Klungseth,

Frederik VII. Gade 9 Telf. Nora 3839 V.

Vesterbro.

BILLIGE NODER

20 000 Stk. paa LAGER 15 & 30 Ø. pr. Stk.

ALT I FOTOARTIKLER

PAPIRFORRETNINGEN,

THOR JENSEN,

VESTERBROG.

TELEF. VESTER 6453 Y

113

I HÆNDEHAVEREN AF DENNE ANNONCE
GIVES 10 % RABAT, UNDTAGEN PAA
FILMSPOLER, BROWNIES og mod. NODER

Fodtøjsreparation

Telf.

10317

„Chromsaalen“

Telf.

10317

Vesterbrogade 91

Bjørnelæder - Uskeid - Raagummi

Henter - Bringer

Stort Udvalg i nyt Fodtøj.

Aabenraa.

N. Back Sørensen

Guldsmed og Optiker

Ramsherred 22.

AABENRAA.

Cykler købes bedst og billigst

i

Cykleforretningen,

H. Frey,

Nørreport 9, Aabenraa.

Café Thaysen,

Konditori.

— Aabenraa. —

Store Gade 22.

Telefon 205.

Aflæg vort Magasin et Besøg, og De vil finde et righoldigt Udvalg af
 Damekonfektion, Pelskonfektion, Kjoler, samt Overtøj og Kjoler til Piger. Rimelige Priser.

THORKILD HANSEN

AMAGERBROGADE 49.

Østerbro.

BESØG
EBBA M. HANSEN
 Bog- og Papirhandel
Østerbrogade 110
 lige for Parkteatret.
 Telefon Øbro 2881.

Valby.

F. N. Pedersens
 Manufaktur- & Trikotageforretning,
 Valby-Langgade 31, anbefales.
 Telf. Valby 150.

Frederiksberg.

R. Christensen
 Hattemagasinet „Mimi“
 28 Godthaabsvej 28
 Telefon Godth. 1038 x.

MARY BAUER.

Trikotage og Børne-Udstyr.
 Rolighedsvej 19. • Telefon Nora 764 x.

Største Udvalg. Alt i Trikotage. Billigste Priser

Strømper og Sokker.
 Uld, Silke, Traad og Makosan.
 Altid sidste Nyheder.

Telf. Eva 473 y. Telf. Eva 473 y.

Lingeriforretningen

(Ellen Holm)

H. C. Ørstedsvvej 11 B.

Altid de sidste Nyheder.

Lingeri og Trikotage

I. Hansens Eftf.,

Falkonéallé 54.

Reelle Varer. — Stort Udvalg.

Aarhus.

Fa. D. A. Paludan.

Optik-, Foto-Etabl.

Spec.: Brillier.

Alt i Foto Kamera Tilbehør paa
 Clemensbro. Telf. 944.

Søndergades Trikotageforretning.

A. K. Larsen,

Søndergade 62. Telefon 2517.

Prøv

Spejderstrømpen Mrk. S. T.

Mangler De Fodtøj!

5 % Rabat ved alle Indkøb i min
 Forretning.

Stort Udvalg i Raagummi-Fodtøj.

Skotøjs-Udsalg, Klostergade 63,
 Telf. 5259. (Ilgø overfor Munkegade).

Johanne Boyes

Trikotage- & Børneudstyrsforretning,
 Jørgensgade 21.

Telf. 923. Aarhus. Telf. 923.

Alt i Trikotage, Strømper og Sokker,
 Uld, Silke og Makko til billigste Priser.

Magasin Special, Gl. Kongevej 168.

Telf. Vester 2393 Y.

Dame Lingeri. — Baby Udstyr.
 Blonder, Kniplinger, Silkebaand.

Stort Udvalg. — Smaa Priser.

Medbragt Annonce 10 %.

Klaverundervisning.

Grethe Meisner,

Vestervoldgade 94^{III},

København.

Chapeulteri Øregaard,

Strandvej 132 A.

Telf. Hellerup 1271 y.

Alt til koldt Bord.

Rimelige Priser.

Fredericia.

Gør Deres Indkøb hos os.

Altid Nyheder. — Det største Udvalg.
 De bedste Varer. — Billige Priser.

Firmaet

Carl I. Christensen.

B. Petersen,

Indehaver: Carl E. Petersen.

Hvide Vare-,

Mode- & Manufakturforretning,

Danmarksgade 14.
 (Grundlagt 1857).

Køb hos Annoncørerne.

Redaktør: Fru Johanne Marie Willer, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold. Artikler til Bladet modtages helst inden den 27., dog kan mindre Ting modtages lige til den 4. Redaktionens slutter altid den 5. Bladet udgaar den 15.)

Redaktionssekretær Frk. Annasofie Elmquist, Livjægersgade 41³, København Ø.
 Administration: Fru Inger Ehler-Møller, Sundvej 59, Horsens. Giro 12621. (Hertil alle Pengeforsendelser og Klager over manglende Blade m. m.)

Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 16. Decbr. 1929.